Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

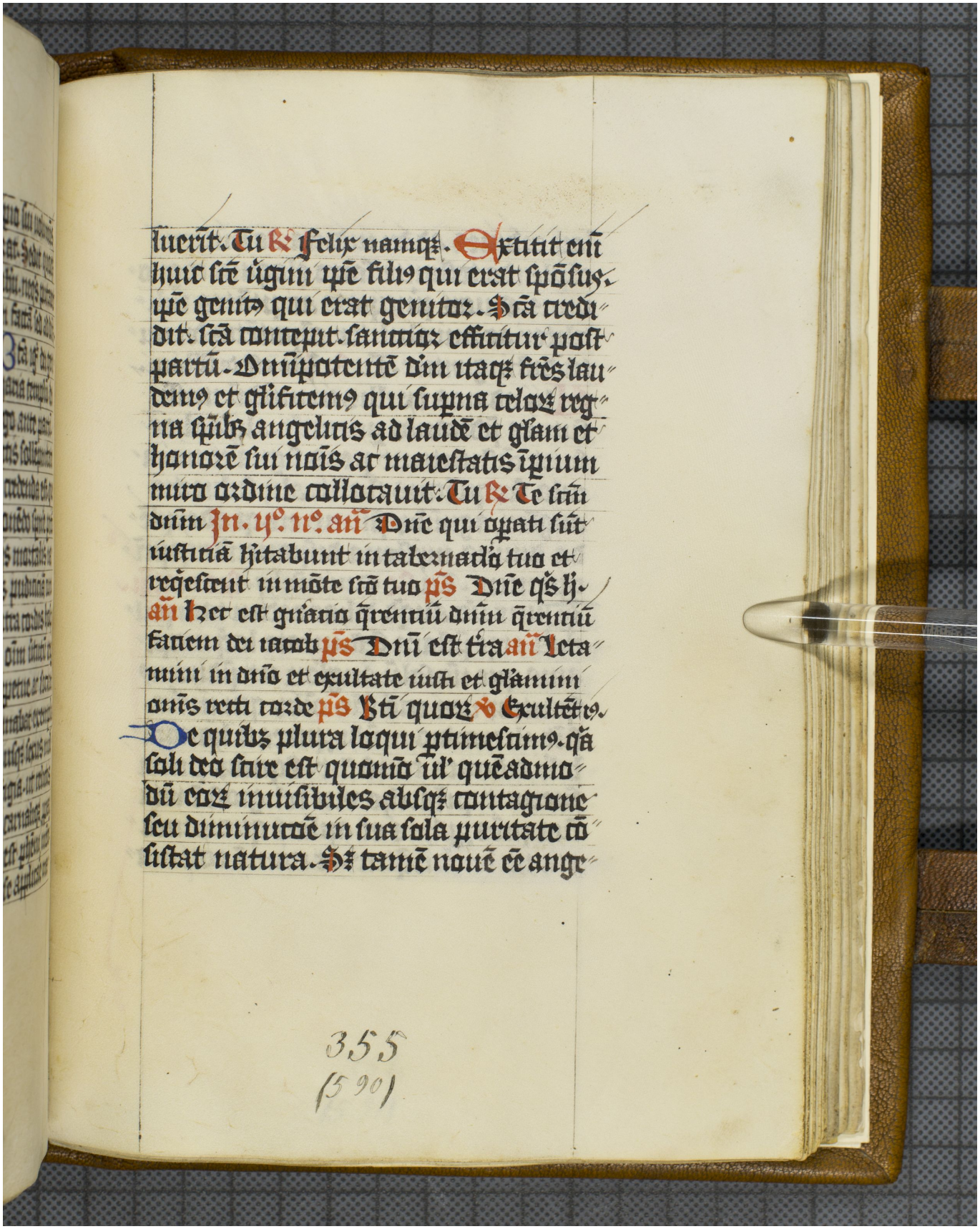

lucerit. Tu ℟ felix namq; ℣ ertuit eñ
huic sc̃ō ūgiū ip̃e filiꝰ qui erat sp̃ōsus.
ip̃e genitꝰ qui erat genitor. ℟ cā credi
dit. scā concept. sanctaq; effantur post
partū. Omnipotentē dñm itaq; fr̃es laū
demꝰ et glificemꝰ qui supna celoꝝ regi
na sp̃ūbꝰ angelicis ad laudē et glām et
honorē sui nois ac maiestatis ipius
mira ordine collocauit. Tu ℟ Te sūm
dñm Jn. yℳ. nℳ. añ Dñe qui ogati sūt
iustitiā habitabunt in tabernaculo tuo et
requiescent in mōte scō tuo p̃s Dñe qs h-
añ Hec est gēnatio q̄rentiū dñm q̄rentiū
faciem dei iacob p̃s Dñi est tra añ Leta
mini in dño et exultate iusti et glām mini
omꝰ recti corde p̃s Vti quoq; ℣ Exultēt.
De quibꝰ plura loqui ptimescimꝰ. qā
soli deo scire est quomō ill' quē admo
dū coꝝ inuisibiles absq; contagione
seu diminutōe in sua sola puritate cō
sistat natura. ℟ tamē nouē cē angr

355
(390)